

MINDRE MEDDELELSER

Gustav Ole Bech.

Født 29. November 1898, død 15. Marts 1927.

De, der dør, efter at have bygget deres Minde op ved aandeligt Arbejde eller praktisk Virksomhed gennem et langt Liv, har ikke Mindeord behov saa meget som den, der gaar bort, før han endnu ret har begyndt paa Livet. Dette er en af Grundene til, at jeg i nogle Linier her i Nationaløkonomisk Tidsskrift har villet gøre mit til at bevare Mindet om Gustav Ole Bech; thi hvad han ellers har efterladt til Støtte for vor Erindring om ham, er kun et Par Afhandlinger og nogle Anmeldelser her i Tidsskriftet.

Men ogsaa netop her har han fortjent at mindes. Han var den tilforladeligste, mest interesserede Medarbejder, Tidsskriftet har haft i mange Aar. Naar han kom med sine Planer eller Forslag, og vi var blevne enige, saa ventede han ikke paa, at andre skulde gøre Arbejdet, men gjorde det selv. Han samlede sine jævnaldrende og søgte at skabe et Samarbejde omkring Tidsskriftet. Der brændte under hans rolige, lidt tørre Væsen noget af den hellige Ild.

Det, han vilde, var dette: Gennem en Indsats af økonomisk-teoretisk Art i de foreliggende Spørgsmaal at yde et Bidrag til, at der ved disses Behandling blev taget rationelle økonomiske Hensyn. Der var naturligvis en hel Del ungdommeligt Lyssyn i dette, som nok skulde blive skuffet. Men Tankegangen var karakteristisk for ham og udsprang af en dyb Respekt for den økonomiske Videnskab og Tro paa dens Nytte og paa en ikke mindre dyb Interesse for det praktiske Liv. Han var derfor ivrig for, at Økonomerne skulde faa saa megen Tilknytning til Erhvervslivet som muligt og i videst muligt Omfang vinde de praktiske Mænds Tillid.

Han passede derfor godt til Arbejdet og Arbejdet til ham i den Stilling, han havde som Sekretær i Valutacentralen,

MINDRE MEDDELELSER

Gustav Ole Bech.

Født 29. November 1898, død 15. Marts 1927.

De, der dør, efter at have bygget deres Minde op ved aandeligt Arbejde eller praktisk Virksomhed gennem et langt Liv, har ikke Mindeord behov saa meget som den, der gaar bort, før han endnu ret har begyndt paa Livet. Dette er en af Grundene til, at jeg i nogle Linier her i Nationaløkonomisk Tidsskrift har villet gøre mit til at bevare Mindet om Gustav Ole Bech; thi hvad han ellers har efterladt til Støtte for vor Erindring om ham, er kun et Par Afhandlinger og nogle Anmeldelser her i Tidsskriftet.

Men ogsaa netop her har han fortjent at mindes. Han var den tilforladeligste, mest interesserede Medarbejder, Tidsskriftet har haft i mange Aar. Naar han kom med sine Planer eller Forslag, og vi var blevne enige, saa ventede han ikke paa, at andre skulde gøre Arbejdet, men gjorde det selv. Han samlede sine jævnaldrende og søgte at skabe et Samarbejde omkring Tidsskriftet. Der brændte under hans rolige, lidt tørre Væsen noget af den hellige Ild.

Det, han vilde, var dette: Gennem en Indsats af økonomisk-teoretisk Art i de foreliggende Spørgsmaal at yde et Bidrag til, at der ved disses Behandling blev taget rationelle økonomiske Hensyn. Der var naturligvis en hel Del ungdommeligt Lyssyn i dette, som nok skulde blive skuffet. Men Tankegangen var karakteristisk for ham og udsprang af en dyb Respekt for den økonomiske Videnskab og Tro paa dens Nytte og paa en ikke mindre dyb Interesse for det praktiske Liv. Han var derfor ivrig for, at Økonomerne skulde faa saa megen Tilknytning til Erhvervslivet som muligt og i videst muligt Omfang vinde de praktiske Mænds Tillid.

Han passede derfor godt til Arbejdet og Arbejdet til ham i den Stilling, han havde som Sekretær i Valutacentralen,

hvor hans penge- og bankteoretiske Uddannelse var af stor Værdi. Senere fik han i Handelsministeriet Lejlighed til at gøre god Nytte som Nationaløkonomen mellem Jurister; hans Paalidelighed, hans Flid, hans gode Hovede og fine, elskværdige Adfærd bragte ham — er det mit Indtryk — hans Arbejdsfællers Respekt og Venskab. Han var beskeden og dog ganske sikker paa sig selv og paa hvad han duede til, lige tiltalende som Arbejder og som Menneske. Han vil blive savnet meget og længe i Kammeraternes Kreds, ikke mindre end af dem blandt de ældre, der var kommet til at holde af ham.

E. C.

Nationalekonomiska Föreningens 50 Aars Stiftelsesfest.

Den 29. Januar 1927 fejrede den svenske Nationaløkonomiske Forening 50 Aars Dagen for sin Stiftelse ved en Formiddags-Højtidelighed i den ny, stockholmske Handelshøjskoles Aula og en Festmiddag. Blandt Gæsterne var Repræsentanter for de skandinaviske nationaløkonomiske Foreninger. Den danske Forening var repræsenteret ved sin Formand og Sekretær.

Formiddags-Højtideligheden, der fandt Sted Kl. 2, overværedes af den svenske Konge og flere af Ministeriets Medlemmer med Statsminister Ekman i Spidsen og en talrig Forsamling. Formanden Prof. Eli F. Heckscher bød Velkommen og holdt derefter et Foredrag om „den aandelige økonomiske Udvikling“ i Sverige i de forløbne 50 Aar, fra den gamle økonomiske Liberalismes Dage over de sociale Problemers Tidehverv til Nutiden. Fremstillingen knyttedes til fremragende Medlemmer af Foreningen, og var saaledes paa een Gang en Personkarakterisering og et Stykke Aandshistorie, foruden at den gav en Beskrivelse af den stedfundne økonomiske Udvikling, var sammentrængt og dog dybtgaaende og vakte med Rette stor Beundring. Naturligvis gav Foredraget mest for dem, der havde et nøjere Kendskab til de Mænd, der omtaltes.

Efter at Prof. Heckscher havde sluttet sin Tale, overbragtes der den jubilerende Forening Lykønskingsadresser. Fra de to finske nationaløkonomiske Foreninger talte Prof. Nevanlinna og Direktør Lavonius, fra Statsøkonomisk Forening i Oslo Professor Jæger og fra Nationaløkonomisk Forening Generaldirektør Koefoed. Desuden talte Generalkonsul Sachs som Repræsentant for de store svenske økonomiske Sammenslutninger.